

The Mission

R. Mois Navon

Parshat Toldot 5779 – Sefardi Rimmon 2018

בראשית פרק כו (ג) גור בארץ הזאת ואֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ כִּי לֹד וְלִרְעָדָה אֶתְּנוּ אֶת כָּל הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְהִקְמֵתִי אֶת הַשְּׂבֵעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ :

So tells God to Yitzhak Avinu. If there is any character in the Torah that represents Eretz Yisrael it is Yitzhak Avinu. But what is the great importance of Eretz Yisrael? What is at the core of this command: “Gur BaAretz HaZot”?

This past week I attended the “Sof Maslul” ceremony of my son. Among the speeches made, the Brigadier General of the Engineering Corps, Ilan Sabeg, made the following pithy (pikanti) remark:

“ארץ ישראל אינה מדינה, ארץ ישראל היא מסימה” – תת אלוף אילן סבג, קצין הנדסה ראשי

“Eretz Yisrael is not a country, Eretz Yisrael is a mission.”

Clearly the Brigadier General, in calling the land of Israel a “mesima,” had in mind the supreme effort needed by the army to continually abide by the mission of insuring the security of the land of Israel and the safety of its inhabitants (havtachat haaretz veyoshveha).

While this is certainly true, the mesima called Eretz Yisrael is far deeper than that. I found that the idea was previously conceptualized by Prof. Yeshayahu Leibowitz, who wrote:

פרופ' י' ליבוביץ
ארץ-ישראל איננה "עריסת היהדות" או "עריסת עם ישראל", אלא היא - מבחינת היהדות - משימה שהוטלה על עם ישראל לדורותיו, ומהותה של משימה זו איננה הבעלות על הארץ אלא קיום התורה בארץ.

משמעותה של הארץ ליהדות כמדינת ישראל היום היא היותה הבסיס והמסגרת לעצמאות הלאומית-מדינית של העם היהודי, שעליו מוטל קיום התורה ; ואילו בקנין הארץ כשלעצמו אין משום מימוש של ערך דתי.

As can be expected from Prof. Leibowitz – he makes a very profound statements some of which we can identify, and some which simply do not align with our beliefs as religious Zionists. His claim that Eretz Yisrael is a mission (mesima) – a continuous challenge to keep the Torah, to fulfill its commandments is on that we can certainly identify with – for indeed we believe that we are here to fulfill the commandments and that they are the deed to the land, as we read in Parshat Kedoshim:

ויקרא פרק כ (כב) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה :

Interestingly Rav Hirsch finds a deeper layer to this statement (nidbach nosaf). He explains that NOT ONLY is doing the Torah a condition for living in the land, but it is the very PURPOSE that Israel was chosen. We are here to do Torah and Mitzvot in the

land of Israel – it is our raison d’etre. Furthermore, the fact that the land is “ready,” as it were, to spit us out at any moment, charges the imperative to fulfill the commandments with a CONTINUOUS urgency – “kol rega.”

רש"ר הירש ויקרא פרק כ פסוק כב

(כב - כד) הפסוקים הראשונים והאחרונים (ב - ה; כד - ל) של פרק יח היו פתיחה וסיום לפרשת איסורי עריות; ואילו הפסוקים האחרונים של פרק כ הם סיום לפרשת עונשי עריות; יחד עם זה הרי כאן גם סיום לכל מחזור החוקים מפרק יא ואילך - המצווה על קידוש חיי הפרט. והסיום לעונשן של עריות הוא כעין הפתיחה והסיום לאיסורי עריות. אף הוא מזהיר אותנו ליתן שמירה ועשייה לכל החוקים והמשפטים (ראה פי' לעיל יח, ד - ה); והוא מזכיר לנו, שקיומם [של החוקים והמשפטים] איננו רק תנאי לשיבתנו ולשגשוגנו בארץ - אלא כל תכלית בחירת ישראל תלויה בו. וכך אמרו בתורה - כהנים (פי' יב): "ארץ ישראל אינה כשאר כל הארץ, אינה מקיימת בעלי עוברי עבירות"; כאדם המקיא חומר שלא יתבולל בגופו, כן היא מקיאה עוברי עבירה. כי הארץ לא ניתנה לכנענים לאחוזת קבע; כל עצמם לא היו אלא "שומרי המקום עד שתבואו" (שם); ואילו אתם באים לרשת אתה אחוזת עולם, לשבת בה דרך קבע (עיי' שם). ולפיכך - ולא תלכו בחקת הגוי וגו'; **כל רגע** של שהותכם בארץ מזהיר אתכם על כך; שהרי הגוי אשר לפניכם עשו את כל המעשים שאסרתי עליכם; כך הגיעו לידי השחתה גמורה ונתגלה ניגוד ביני לבינם, עד - ואקץ בם :

So we can certainly identify with Prof. Leibowitz's emphasis of the land as allowing for the mission of mitzvot. On the other hand, Prof. Leibowitz argues that the land is not an essential part of the mission of Torah and Mitzvot:

פרופ' י' ליבוביץ

... התורה ניתנה בחו"ל, ואף עיקר קיומה בעם ישראל לדורותיו היה בחו"ל. תקופת הגדולה הנפשית והיצירה הרוחנית הגדולה היתה תקופת הגלות. ללא המשימה של קיום התורה אין משמעות דתית לקנין הארץ. ללא המשימה של קיום התורה אין משמעות דתית לקנין הארץ. ... במציאות הריאלית של היהדות בהיסטוריה, שנתגלמה בחיי תורה ומצוות, לא תפסה הארץ מקום מרכזי, לא מבחינה רעיונית ולא כדרך מעשי. מה שמכונה "מצוות ישוב ארץ-ישראל" שייך לפולקלור הדתי, ומשמעותו היתה סנטימנטאלית בלבד. רק בודדים מבין אישי התורה והיראה והאמונה ביהדות הציגוה כדבר המחייב אותנו

That there is no religious value in “kinyan haAretz”; that it is a minority opinion that there is a mitzvah of Yishuv HaAretz, is, in my opinion, extreme.

Certainly, this perspective stands diametrically opposed to that of R. Kook (Orot, Ch.1) who dismissed all rational explanations stating that living in the land expressed a spirituality not bound by the rationale of facilitating physical or even spiritual goals.

But even without going to the mystical approach of Rav Kook we have ample support that Yishuv Eretz Yisrael is of inestimable value.

R. Eliezer Berkovits explains that indeed, it is ONLY in the land of Israel that we can fulfill our mission as Jews:

R. Eliezer Berkovits, Essential Essays on Judaism

Judaism looks upon life as the raw material which has to be shaped in conformity with the spiritual values contained in the Bible.... The teachings of the Torah can therefore reveal their real sense only when there is a concrete reality to which they are applied. Judaism is a great human endeavor to fashion the whole of life, every part and every moment of it, in accordance with standards that have their origin in unchallengeable authority. Its aim is not merely to cultivate the spirit, but infuse prosaic, everyday existence with the spirit.

היהדות רואה בחיים את חומר הגלם שיש לעצב בהתאם לערכים הרוחניים הכלולים בתנ"ך. הוראות התורה יכולות אפוא לחשוף את משמעותן האמתיות רק כשיש מציאות קונקרטית שבה הם מיושמים. היהדות היא מאמץ אנושי גדול לעצב את כל החיים, כל חלק וכל רגע, בהתאם לסטנדרטים שמקורם בסמכות שאינה ניתנת לערעור. מטרתה אינה רק לטפח את הרוח, אלא למלא חיים פרוזאיים יומיומיים עם הרוח.

We are to be “a light unto the nations”, a prime example of how a nation should function (dugma lemofet) – how can we do that without a country?!

So, I think we can all agree that Eretz Yisrael is not simply a piece of real estate, not simply an ancient birthplace, it is, indeed, an ongoing, ever demanding mesima – mission.

My last question is: How are we to carry out this mission – how are we to fulfill the mission that is Eretz Yisrael? What is the character (haOfi) of our performance?

We return to Yitzhak Avinu for the answer.

We all know that Yitzhak dug wells, specifically three wells:

בראשית פרק כו, יג-כג

(יג) וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיִּלְךָ הַלֹּדֶף וַיִּגְדַּל עַד כִּי גָדַל מְאֹד : (יד) וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבָדָה רַבָּה וַיִּקְנֵאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים : (טו) וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עֶפְרָי : (טז) וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֵל יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עֲצַמְתָּ מִמָּנוּ מְאֹד : (יז) וַיִּלְךָ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גֶּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם : (יח) וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרַי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו :

[1] (יט) וַיַּחְפֹּר עֲבָדֵי יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים : (כ) וַיְרִיבוּ רְעֵי גֶרָר עִם רְעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר **עֵשֶׂק** כִּי הִתְעַשְׁקוּ עִמּוֹ :

[2] (כא) וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרַת וַיְרִיבוּ גַם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ **שֵׁטְנָה** :

[3] (כב) וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרַת וְלֹא רִבּוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ **רְחֹבוֹת** וַיֹּאמֶר כִּי עָתָה הִרְחִיב יִקְוֹק לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאַרְץ :

And I assume most, if not all of us are familiar with the RMBN's explanation on these three wells – that they symbolically represent the 3 Batei Mikdash:

רמב"ן בראשית פרק כו

(כ) ויקרא שם הבאר עשק - יספר הכתוב ויאריך בענין הבארות, ואין בפשוטי הספור תועלת ולא כבוד גדול ליצחק, והוא ואביו עשו אותם בשוב, אבל יש בדבר ענין נסתר בתוכו, כי בא להודיע דבר עתיד. כי "באר מים חיים" ירמוז לבית אלהים אשר יעשו בניו של יצחק, ולכן הזכיר באר מים חיים, כמו שאמר (ירמיה יז יג) מקור מים חיים את ה'. וקרא הראשון עשק, ירמוז לבית הראשון אשר התעשקו עמנו ועשו אותנו כמה מחלוקות וכמה מלחמות עד שהחריבוהו. והשני קרא שמה שטנה, שם קשה מן הראשון, והוא הבית השני שקרא אותו כשמו שכתוב בו (עזרא ד ו) ובמלכות אחשורוש בתחילת מלכותו כתבו שטנה על יושבי יהודה וירושלם, וכל ימיו היו לנו לשטנה עד שהחריבוהו וגלו ממנו גלות רעה. והשלישי קרא רחובות, הוא הבית העתידי שיבנה במהרה בימינו, והוא יעשה בלא ריב ומצה, והאל ירחיב את גבולנו, כמו שנאמר (דברים יט ח) ואם ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר וגוי שהוא לעתיד. וכתוב בבית השלישי (יחזקאל מא ז) וַיִּרְחַבְהָ וַיִּנְסַבְהָ לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, ופרינו בארץ, שכל העמים יעבדוהו ושכם אחד :

R. Norman Lamm (“Religion by Relegation,” Toldot, 1965 – online and in Research dir) asks a great question here: what happened?! What happened between the first 2 wells and the 3rd well such that Yitzhak was able to gain the peace.

R. Lamm quotes his uncle – R. Joseph Baumol – who says: look at the verses:

(יט) וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק ...
(כא) וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרֵת ...
(כב) וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרֵת ...

Clearly, the first two wells were dug by Yitzhak's servants whereas the third well was dug by Yitzhak himself.

The lesson is clear - do it yourself! Torah and Mitzvot in Eretz Yisrael must be done by investing ourselves, completely. Of course, there are times when we delegate tasks – there is a concept of Shaliach Mitzvah wherein one can even marry a woman – however, when we are talking about the MESIMA of Eretz Yisrael, we are talking about the mesima of fulfilling the purpose of one's very being (Tachlit HaBehira Shelanu)– this must be done by one's own person.

The reason is because it is not just another task, another thing that needs to get done. The mission of Eretz Yisrael is all encompassing.

- It consists of a military mission and a spiritual mission.
- It consists of a political mission and philosophical mission.
- It is really the mission of our very lives

It is the reason, as R. Hirsch said, we were chosen as a people. It is the very reason we are here on earth: to do Torah and Mitzvot. And if we fully invest ourselves in this mission, we will merit, be"H, to see its completion with the building of the Beit HaMikdash BBY.